

Liturgia Męki Pańskiej – komentarz

Wprowadzenie w Wielki Piątek i Liturgię Męki Pańskiej

Za chwilę będziemy uczestniczyć w wymownej i przejmującej celebracji Liturgii Męki Pańskiej. Będziemy rozważać i pochylać się nad misterium naszego odkupienia, które dokonało się przez krzyżową mękę i śmierć Chrystusa. Dziś nie usłyszymy dźwięku organów czy dzwonków, które zamilkły na czas Męki Zbawiciela.

Zgodnie ze starożytną tradycją Kościół święty w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę nie sprawuje Eucharystii. Doskonałą Ofiarę składa dzisiaj za nas na ołtarzu Krzyża sam Jezus Chrystus.

Będziemy w ten dzień opłakiwać grzeszność człowieka, przez którą nasz Zbawiciel tyle wycierpiał. Należy podkreślić, że Wielki Piątek nie jest w liturgii Kościoła dniem żałoby. Stanowi on bowiem czas kontemplacji krwawej ofiary Chrystusa – źródła naszego zbawienia.

Liturgię rozpocznie procesja wejścia, która dokona się w milczeniu. Po przyjsciu do prezbiterium, celebrans padnie na twarz, a my wszyscy uklękniemy, aby przez cichą modlitwę w głębi naszych serc przygotować się do rozważenia Męki i Śmierci Chrystusa. Postawa leżenia Krzyżem jest znakiem największego uniżenia się człowieka przed Bogiem i Jego majestatem.

Liturgia Słowa

Następuje teraz liturgia Słowa Bożego. Pierwsze czytanie z Księgi proroka Izajasza przepowiada owoce męki i cierpienia Mesjasza, na którego Pan „zwałił winy nas wszystkich”. Cierpienie człowieka, zwłaszcza niewinnego, pozostanie zawsze tajemnicą. Odpowiedź dał nam Chrystus. On z drogi krzyża uczynił drogę chwały.

Drugie czytanie ukazuje nam Chrystusa, jedyne i najwyższego Arcykapłana, który stał się sprawcą zbawienia dla wszystkich, którzy Go słuchają. Chrystus jest naszym Pośrednikiem u Ojca, dlatego z ufnością zbliżamy się do tronu łaski. Tym tronem łaski jest dziś dla nas zwycięski Krzyż.

Centrum Liturgii Słowa, stanowi opis wydarzeń wielkopiątkowych – czytanie Męki naszego Pana Jezusa Chrystusa. W relacji św. Jana Ewangelisty, Jezus umiera na krzyżu momencie, gdy w świątyni zabijano baranki na ucztę paschalną. Chrystus jest bowiem prawdziwym Barankiem Paschalnym, a Jego Krew jest ceną za nasze zbawienie. On dziś umiera, by naszej śmierci odebrać rys beznadziejności, a serca napełnić nadzieją życia wiecznego.

Modlitwa Powszechna

W liturgii rozpoczyna się modlitwa powszechna. Wsłuchując się w intencje poszczególnych wezwań uświadamiamy sobie powszechność zbawienia, które dokonało się na krzyżu. Czynimy to, wznosząc modły modlitwą sięgającą starożytności chrześcijańskiej.

Kapłan zapowiada intencję, następnie wszyscy modlą się w ciszy, po której celebrans podsumowuje modlitwy zgromadzenia specjalną prośbą. Każdorazowe *Amen* winno być świadomym i osobistym włączeniem się w modlitwę. (*Módlmy się zatem:*)

- I. Za Kościół Święty
- II. Za Papieża
- III. Za wszystkie stany Kościoła
- IV. Za Katechumenów
- V. O jedność Chrześcijan
- VI. Za Żydów
- VII. Za niewierzących w Chrystusa
- VIII. Za niewierzących w Boga
- IX. Za rządzących państwami
- X. Za strapionych i cierpiących

Adoracja Krzyża

Rozpoczyna się najważniejsza część liturgii – adoracja Krzyża

Krzyż jest znakiem naszej wiary. W krzyżu jest nasze zbawienie. W krzyżu szukamy mądrości życia i miłości. Dlatego nie można wyobrazić sobie życia chrześcijańskiego bez krzyża. Naśladowanie Chrystusa jest nieodzownie związane z krzyżem.

Za chwilę zostanie wniesiony krzyż. Trzy razy będzie śpiewana antyfona: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”. Będziemy odpowiadali: „Pójdźmy z pokłonem”. Po każdej odpowiedzi klękniemy i przez chwilę oddamy w milczeniu cześć krzyżowi.

Na początku adoracji cześć krzyżowi przez uklęknienie odda celebrans i służba liturgiczna. Wierni będą adorowali krzyż przed balaskami również przez przyklęknienie lub głęboki skłon – nie adorujemy krzyża przez ucałowanie.

Komunia Święta

Komunia, do której za chwilę przystąpimy, jest owocem ofiary krzyża. Adorowaliśmy krzyż, żeby uczcić zbawczą Mękę i Śmierć Chrystusa, a teraz chcemy wzmocnić się Ciałem, które zawisło na drzewie odkupienia. Spożywanie Ciała Chrystusa jest głoszeniem Jego śmierci. Misterium Męki i Śmierci Chrystusa jest wciąż aktualne, jest ono obecne pośród nas.

Procesja do Bożego Grobu

Zgodnie z wielowiekową tradycją, na zakończenie liturgii Wielkiego Piątku niesiemy w monstrancji Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego. Trwając w modlitewnej zadumie przy naszym Panu i Zbawicielu uświadamiamy sobie prawdę, która mobilizuje nas do wysiłku pogrzebania naszych grzechów w grobie po to, abyśmy mogli powstać do nowego życia przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie.